

Beszámoló – EFOP-5.2.4-17-2017-00008 sz. projektben

Korosztályos partneri találkozó Balatonszemesen 2020.02.21

Ezúttal a balatonszemesi Latinovits Zoltán Művelődési Ház, Könyvtár és Múzeum, valamint a Reich Károly Általános Iskola szolgált otthonul a február 21-én megtartott korosztályos partneri találkozóknak. A balatonszemesi, a nagykanizsai és a pécsi diákok és tanárok, dolgozók fizikai és szellemi akadályversenyen, valamint közös, generációs kapcsolatot teremtő konzultáción vettek részt. Kértük, hogy akár egy kirándulás alkalmával, laza, sportos öltözékben érkezzenek a résztvevők, annak érdekében, hogy a mozgással járó feladatokban könnyedén részt vehessenek.

Elsőként az iskola sportpályáját mutattuk be, itt rövid sorverseny várta a fiatalokat, s mindannyian az általuk képviselt iskolai csoportba rendeződve, egymással versenyeztek. Látszólag mindössze a gyorsaság volt a lényeg, valójában a koncentráció, az együttműködési hajlandóság és képesség, az összedolgozás, az egymásra figyelés volt a döntő. S amíg a gyerekek versenyeztek, ezt a folyamatot követték végig a szakmai megvalósítók, gyűjtve a viszonyulások tapasztalatait a gyerekek részéről.

A sorversenyeket jó hangulatú közös beszélgetés követte, amelynek során a felnőttek is elmondták a látottakat, megosztva tapasztalataikat a gyerekekkel, és a gyerekek is elmondták, őket mi motiválta és hogyan élték meg a versenyeket egyénileg és csoportos szinten.

Szakembereink segítettek rávilágítani arra, mennyire fontos volt az egymás tevékenységére épülő feladatban az odafigyelés és a mások, a csapattársak iránti érzékenység, valamint a kommunikáció. S utóbbi jelentette a kulcsszót ahhoz, hogy a színpadi, vagyis a művészi, valamint a hétköznapi kommunikáció írásos és beszédformáját vizsgálat alá vegyük, külön ügyelve a helyi szokásokra és a generációs különbségekre.

Az elméleti és gyakorlati síkokra szakmai moderátorunk hívta fel a figyelmet. Új társadalom van kialakulóban, ami éppen annyira különbözik a magunk mögött hagyott korszakokétól, mint ahogyan a pásztorkodó társadalom meghaladta a barlanglakókét, vagy ahogy a letelepedő falvak lakóinak élete különbözött a nomád törzsekétől. Vélhetően mintegy ötezer évvel ezelőtt az a sumér alattvaló, aki először véste kőbe önmaga által kialakított jeleit és ezzel az írást „felfedezte”, nem tudta, hogy forradalmasítja a világot, azaz fokozatosan egy olyan különös új világ kiépülésének az origóját „találta meg, fedezte fel”, amelyek révén elvonatkoztatott jelekkel tudtak egymással – tény, hogy csak a beavatottak – gondolatot cserélni. Az írás megjelenésével lehetőség nyílt arra, hogy szélesebb körben elvont jelekkel képesek legyenek az emberek egymással kommunikálni, feljegyezni és az utókor számára megőrizni, rögzíteni az emberi történelem legfontosabb eseményeit, s a nem valós (az égi) világ (mítoszok, legendák) történéseit. A könyvtárak összegyűjtötték megőrizték és „olvasóik” számára biztosították a hozzáférhetőséget. Joggal állíthatjuk, hogy a másik ilyen, nagyságrendjében a korábbiakat meghaladó forradalom a kommunikációban a gutenbergi „eszme”, ami megteremtette annak a lehetőségét, hogy sokakhoz jussanak el az emberi civilizáció írásban megfogalmazott jelei, amely gondolatokat hordoznak. Több mint ötszáz éve tart a Gutenberg-galaxis néven emlegetett művelődéstörténeti szakasz, a könyvnyomtatás egyenletes fejlődése, s ezt még ma sem tudta

kiszorítani semmi sem! A kézbe vehető, fizikai valóságában megragadható, megtapintható könyv az érzéki ember számára semmi mással nem pótolható esztétikai és fizikai élmény. Mégis az informatika, az elektronikus rögzítés lehetősége és továbbítása, közzététele, megvalósult gyakorlata a világ legújabb történelmének olyan forradalmi változása, amely semmi mással nem hasonlítható össze, meghaladja az írás „felfedezésének”, a nyomtatás elterjedésének a jelentőségét is.

A közösségi média jellegzetességeit, az egyébkénti felhasználói szintű ismereteken túli rejtett attribútumokat vázoltuk közösen a csoportokkal. Azt a feladatot kapták, hogy a partner iskolai csoportok egyikének közösségi oldalát, annak bejegyzéseit, kommentjeit vegyék górcső alá, beleértve azokat a posztokat és kommenteket, amiket a felnőttek, s azokat, amiket a hasonló korú diákok generáltak. Fontos volt, hogy a tartalmi elemeken túl a kezdeményezőkézséget, a formát, a stílust, az egyedi hangvételt, az interpunkciók használatának következetességét is megfigyeljék, s ezekből vonjanak le következtetéseket. A feladat akkor vált igazán érdekessé, amikor a három Facebook-oldal azonos, hasonló, vagy teljesen eltérő látogatói tulajdonságait gyűjtötték össze a diákok a pedagógusokkal, szakemberekkel együtt. Itt ugyanis tapinthatóvá váltak a korosztályos jegyek, a területi, fejlődési, tradicionális eltérő vonásokkal egyetemben. Érzékelhetővé vált, hogy a kistéleplési környezet jótékony hatással tud lenni a közvetlenebb kommunikációra egymást közt, de zártabbá tesz a külvilág, az idegen környezet felé. A segítőkészség hajlama lehet azonos, de a megfogalmazás módja merőben eltérő lehet. A felnőttek és gyerekek viszonyrendszere pedig alapvetően pedagógia- és nyitottságfüggő, a szociális környezet által gyakorolt hatásokra vezethető vissza leginkább.

A nap végén kiabáló-suttogó, úgynevezett hangulatábrázoló játékot játszottunk, amit hangulatjelekkel, úgynevezett emotikonokkal is leképeztek a tanulók.

A korosztályos partneri találkozó végén azt kértük a gyerekektől és felnőttektől egyaránt, hogy a következő, nagykanizsai partneri találkozóra előzetesen készítsenek olyan maszkot maguknak, amely szerintük leginkább kifejezi az egyéniségüket, vagy valamely személyiségjegyre igaz lehet. Mindezt azért, hogy egyfelől gondolkodjanak az elmúlt projektidőszak tapasztalataival felvértezve a képességeiken, tulajdonságaikon, világlátásukon, gondolkodásmódjukon, korlátaikon, és próbálják meg kifejezni azt, amit társaik felé magukból sugározni szeretnének.

Kelt: 2020.02.26.

Kabon Ede